
20 let FHS UK: reflexe a přání

Dana Moree: přání k 20. výročí

Dana Bittnerová: Měla jsem to štěstí, že jsem byla při tom

Mirjam Moravcová: Dvacet let tvořivé práce – příležitost k zastavení a vzpomínání

Dana Moree: přání k 20. výročí

C. G. Jung říká: "Život je bláznivě nerozumný a zároveň má význam a smysl. A když se tomu prvnímu nesmějeme a o tom druhém nepřemýšlíme, pak je život banální" (Jung, C. G., 1998. Archetypy a nevědomí). Nám všem na FHS UK bych moc přála, abychom společně jako instituce i jako skupina jednotlivců dokázali dělat obojí. Abychom se nebáli dotýkat témat, která jsou bláznivě nerozumná, protože je to jeden ze způsobů, jak zůstat v živém kontaktu s měnícím se světem i lidmi v něm. A abychom dokázali přispívat i k přemýšlení o významu a smyslu toho, co se kolem nás děje. A za sebe bych dodala - abychom to vše dokázali přetavit do akce.

Dana Moree

V Praze dne 6. 9. 2020

Dana Bittnerová: Měla jsem to štěstí, že jsem byla při tom

Po celých 20 let jsem byla zapojena do dění na fakultě, setkávala se s jejími lidmi, až jsem se stala její součástí. Byly to roky plné invence a radosti ze zajímavé práce se skvělými lidmi. K tomu přispěla fakulta nejen tím, že vytvářela tvůrčí prostředí, morálně i finančně podporovala projekty, ale především soustředila osobnosti, které se dokázaly vzájemně podpořit, a bylo jedno, na jakém úseku pracovali/pracují. Nesmím zapomenout ani na studenty, kteří si FHS vybrali jako svoji alma mater. Skrze svoje závěrečné práce mne zavedli do mnoha sociálních realit, a jak to tak ve vztahu učitel - žák bývá, stále udržují moji mysl mladou.

Fakultě přeji, aby zůstala mladá. Aby se jako každé mládí cítila sebevědomá, plná odvahy naplňovat cíle, které si vytýčí. Aby v ní zůstával duch communitas. Aby její studenti byli rádi se svými učiteli, aby spolu sdíleli neskromnost mládí a moudrost poučených.

Budu ráda, když při tom budu i nadále.

Dana Bittnerová
V Praze dne 22. 8. 2020

Mirjam Moravcová: Dvacet let tvořivé práce – příležitost k zastavení a vzpomínání

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy si připomíná dvacet let své existence. Čas krátký z hlediska historie univerzity, avšak dlouhý z hlediska činnosti naší, v pořadí již třetí společenskovední fakulty UK. Dvacet uplynulých let znamená pro nás období naplněné vytvářením studijních programů, budováním osobitého profilu badatelské práce učitelů a jimi vedených studentů, a také čas výstavby nového sídla v moderně řešené budově fakulty v Praze - Troji.

Po dvaceti letech činnosti je FHS UK ve všech směrech významnou a společensky nezastupitelnou vědecko-pedagogickou institucí se svébytným charakterem nejen výukového a badatelského programu, ale také s osobitým přístupem ke studentům. „Zrání“ fakulty jsem prožila, i když vím, že můj podíl na její podobě byl vždy nepatrný a zanedbatelný. Přesto léta strávená v týmu pracovníků a se studenty Fakulty humanitních studií UK patří ke světlým údobím mého života. V mém současném pocitu znamenají období klidu, tvořivé badatelské práce, ničím neomezované volby tematických okruhů a studovaných problémů. Jsou léty, kdy jsem se opakovaně utvrzovala v přesvědčení, že mezioborová spolupráce patří k základům vědecké práce, je inspirující a ve svém výsledku nezastupitelná. Jsou časem, kdy jsem se v běžné každodennosti setkávala s badateli jiných oborů, z mé generace s filozofy Zdeňkem Pincem a Janem Sokolem, ekonomkou Marií Dohnalovou, sociology Hanou a Milošem Havelkovými, Karlem Müllerem, Jiřím Bystřickým a čerpala od nich obohacující tvůrčí podněty. Jsou životní etapou, v níž jsem byla obklopena vstřícností, v níž jsem si opakovaně potvrzovala, co přináší společný cíl, co znamená přátelství a kolegiálnost.

Můj obor etnologie a sociokulturní antropologie umožnil rozvinout již vstupní projekt FHS. K jeho profilování směřovalo naše působení na fakultě. Za největší přínos pracovníků fakulty v této vědní oblasti považuji mnoha pohledové studium etnických diaspor, skupin a migrantů na území ČR, v evropském a euroasijském prostoru, na americkém kontinentu, v Oceánii a Austrálii. Z této pozice jsem také poznávala práci kolegů, sledovala vědecké úspěchy etnologů a sociokulturních antropologů fakulty a těšila se z toho, jak posouvají naše vědní obory do nových teoretických poloh a společenských kontextů. Tiše a pokorně vytvořili jedinečné pracoviště studia jinoetnických skupin ve většinové společnosti, migrace a mezietnických kontaktů. Oni jsou dnes nejen jedním ze současných oborových pilířů fakulty, garantů její budoucnosti, ale také nositeli moderního pojetí etnologie a sociokulturní antropologie v České republice.

V mém ohlédnutí za dvacetiletou minulostí FHS musí zaznít odkaz na dopad pedagogické činnosti, na cílené úsilí učitelů vychovat nastupující generace sociokulturních antropologů. Spolupráce se studenty znamená v projekcích pracovníků fakulty oboustranný přínos. V tomto kontextu mi v paměti utkvěly zejména práce věnované problematice migrace, etnických diaspor a mezietnických vztahů, ovšem nejen ty. Jsou tu i další okruhy zájmů, jmenovitě otázky genderu.

Nesporné úspěchy FHS při výchově sociokulturních antropologů prokazuje uplatnění absolventů v nejrůznějších oblastech života české společnosti. Naši absolventi orientovaní na tuto vědní oblast působí na českých univerzitách v pozici učitelů, zmiňme například Hedviku Novotnou, Martina Heřmanského, Ondřeje Skripníka, Markétu Zandlovou (FHS UK), doc. Marka Jakoubka, Lenku Jakoubkovou–Budilovou (FF UK), Tomáše Hirta (Západočeská univerzita v Plzni). Pracují ve vědeckých ústavech a pedagogických pracovištích, na různých úrovních státní administrativy a místní správy, v neziskových organizacích, na pozicích redaktorů. I to nutno přičíst ke zdarům fakulty.

Jaké je mé přání fakultě do dalších let? Mnoho vědeckých a pedagogických úspěchů, rozsáhlou publikační činností, zaštiťovanou fakultním časopisem a tematickými edičními řadami, budování nových vědních specializací, a také zachování otevřené, pracovitě a vstřícné atmosféry zakladatelských let.

Mirjam Moravcová
21. 8. 2020